

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52600-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

מדינת ישראל
באמצעות תביעות מרכז – שלוחת נתניה

נגד

הנאשם:

עו"ד תן זערור
עו"ד עדי אייזנר

בשם המאשימה:
בשם הנאשם:

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות אלימות כנגד רעייתו דאז: תקיפה סתם – בן זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. הוא הופנה לקבלת תסקיר מבחן – הוגשו ארבעה שבסופם המלצה לסיים את ההליך בענישה צופה פני עתיד והתחייבות, בצד צו מבחן למשך שנה. בקשת הצדדים להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר מבחן נוסף (חמישי) נדחתה מהיעדר הצדקה להעמיס שלא לצורך על שירות המבחן. בדיון מיום 8.6.21 טענו הצדדים לעונש באופן חופשי. בתמצית, ההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן, ואילו המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה בין 8 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, בצד מאסר על תנאי, קנס וצו מבחן.

כתב האישום

1. ביום 14.7.19 בשעות הערב בבית ועל רקע ויכוח בין הנאשם לבין רעייתו (להלן: המתלוננת), ניגש אליה הנאשם כשישבה על כיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה, ודחף אותה לאחור. ביום 20.7.19 בשעות אחה"צ בביתם נתגלע ויכוח בין השניים על רקע עבודתה בשבת, והנאשם איים עליה: "יהיה לי כסף ואני אקנה חומצה ואשפוך לך על הפנים שלא תתייפייפי ומקסימום אני אשב שנה בבית סוהר ואני לא אשלם כלום".

תסקירי מבחן

2. תוכן התסקירים יובא במשורה, לצמצום הפגיעה בצנעת הפרט. למן התסקיר הראשון (24.9.20) הנאשם והמתלוננת פרודים. הנאשם בן 53, אב לשתי בנות מנישואים קודמים, מתגורר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52600-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בגפו בדירה שכורה. השלים 12 שנות לימוד במסגרות מחוץ לבית הוריו, על רקע אלימות שספג לדבריו מאביו. אין לחובתו הרשעות קודמות כלשהן. הוא קיבל אחריות על מעשיו, הביע צער וחרטה, ותיאר את נסיבות התדרדרות מערכת היחסים בינו לבין המתלוננת. הדגיש כי מדובר באירועים חריגים לאורחות חייו. לדבריו, לאחר שהסתיימה הרחקה בת שבועיים חזרו השניים לחיות יחדיו, ובהמשך החליטו להיפרד על רקע קשיים כלכליים. לאחר ביצוע העבירות פנה הנאשם באופן עצמאי למסגרת טיפולית בתחום השליטה בכעסים (זמן רב לפני שהופנה לשירות המבחן), והמשיך לטיפול במרכז לשלום המשפחה בנתניה (לא צלח).

המתלוננת שיתפה פעולה עם קצינת המבחן, אישרה כי מדובר באירועים חריגים להתנהגותו של הנאשם, כי השניים נפרדו בחודש מרץ 2020, וכי מאז אין ביניהם קשר כלשהו. לדבריה, איננה חוששת מן הנאשם, ואיננה מעוניינת כי ההליך המשפטי יסב לו נזק. בתסקירים משלימים עדכנה המתלוננת כי בחודש דצמבר 2020 השניים התגרשו.

הדיונים נדחו מפעם לפעם לבקשת שירות המבחן, על מנת לאפשר שילובו של הנאשם בהליך טיפולי. בתסקיר האחרון מיום 31.5.21 עלה כי בחודש מרץ שולב הנאשם בטיפול בקבוצה ייעודית בתחום האלימות הזוגית, הגיע לשיחות כנדרש (פרט לשתיים בהן לא חש בטוב), ניכרו הקשבה ושיתוף פעולה מצדו. קצינת המבחן העריכה כי יש צורך בהשתתפותו של הנאשם בטיפול לאורך זמן. בבחינת גורמי הסיכון והסיכוי עמדה על היעדר הרשעות קודמות, נתק מוחלט מהמתלוננת שאיננה חוששת ממנו, היחשפותו לאלימות כקורבן בגיל צעיר, השתלבותו המוצלחת בקבוצה טיפולית, בה הוא מצליח להתבונן באופן ביקורתי במעשיו ומעמיק בקשיו, ועל כך הוסיפה את חרדתו של הנאשם מתוצאת המשפט והשלכותיו. בכל אלו יש, לדעתה, כדי לצמצם את הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם. סופו של תסקיר מצאה קצינת המבחן להמליץ על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך להשתתף בטיפול קבוצתי ייעודי בתחום הטיפול באלימות הזוגית. בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, היעדר גורמי תמיכה וכוחותיו המצומצמים, נמנעה מלהמליץ על הטלת שירות לתועלת הציבור, וביקשה להסתפק ברכיבים נלווים צופי פני עתיד דוגמת מאסר על תנאי והתחייבות.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים, החובה למגר את תופעת האלימות במשפחה ונקיטת מדיניות ענישה מחמירה כלפי גברים הפוגעים בנשותיהם, הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם בין 8 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52600-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בפועל. היא סקרה את תסקירי המבחן, כשלשיתתה אין מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש משיקולי שיקום, אלא למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, בצד צו מבחן, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם הפנתה לכך שאין מחלוקת בין הצדדים כי יש לקבוע מתחם עונש יחיד (המאשימה לא חלקה על כך), סקרה אף היא את תסקירי המבחן, נסיבותיו של הנאשם, התהליך השיקומי שהחל עוד ביוזמתו, וביקשה לאמץ את המלצות קצינת המבחן כלשונו. לטענתה, כל ענישה מזמית (לרבות של"צ) תסב לא רק פגיעה בתהליך השיקום, אלא תגרום לנאשם לנזק כלכלי שסיג אותו אחור.

הנאשם בדברו האחרון הצר על התנהגותו, הביע חרטה, וניכר היה כי המעמד קשה לו.

דיון

מדיניות הענישה – עבירות אלימות במשפחה

4. מטבע הדברים, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה, מלמדת על קשת ענישה רחבה, החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל, וזאת בראש ובראשונה בהתאם לנסיבות המקרה ולחומרתו. להלן מקבץ רלוונטי בעבירות אלימות בין בני זוג:

רע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (21.11.2019). המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה, ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דו"ב באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אווז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52600-08-19 מדינת ישראל נ' מכתובי

האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתם.

רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.16). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, אשר כתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן בעט בה הנאשם בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלום גזר את עונשו לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שקבע מתחם בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, ולאחר ששירות המבחן המליץ על עונש מוחשי ומציב גבולות. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של מערער שנדון בעקבות הודאתו ל- 14 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפת בת זוגו. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו – תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת העונש בעברו הפלילי של הנאשם (מעולם לא ריצה עונש מאסר) ובהמלצה שלילית של שירות המבחן.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 48832-10-15 פלוני נ' מדינת ישראל פרקליטות ירושלים (9.8.16). נדחה ערעורו של מערער אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת בת זוג וצירף תיק נוסף בו הודה והורשע בעבירת איומים. על רקע ויכוח בין המערער לרעייתו הדף אותה המערער בכתפה באמצעות ידיו וכן שלח לה מסרון מאיים. הוא נדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. דו"כר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליץ על שירות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות לבין מספר חודשי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52600-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים). כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.13). המערער הורשע בכך שהיכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה לסימן כחול. דו"פר באירוע יחיד, במערער נעדר הרשעות קודמות שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה על רקע הליך טיפולי ומתוך חשש לפגיעה בעיסוקו של המערער. בית משפט השלום בפתח תקווה (ת"פ 10-01-23775), כבוד השופטת (כתוארה אז) ע' רון, הרשיע את המערער וגזר את דינו לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

ת"פ (שלום ראש"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020). הנאשם (נעדר הרשעות קודמות) הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של המתלוננת, היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לריצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

קביעת המתחם

5. מערכת אכיפת החוק כולה, ובתוכה בתי המשפט, אסרו מלחמת חורמה על תופעת האלימות בכלל, ואלימות כלפי נשים וכלפי קטינים בפרט. כפי שנקבע פעם אחר פעם, עבירות אלימות המבוצעות ע"י גברים כלפי בנות זוגם הן בגדר התרחשות בזויה אותה יש להכריח, תוך הבעת יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים המתעמרים בבני משפחתם. ראו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.19).

בצד זאת, ברי כי כל מקרה נשקל לגופו, על הנסיבות המיוחדות אותו. קודם לכל, אין מחלוקת בין הצדדים על כך שהאירועים קשורים וכרוכים ביניהם, באופן המצדיק קביעת מתחם אחד. נסיבות המעשים מגלות כי מבלי להקל ראש בחומרתם, הרי שניתן לקבוע כי הם ברף חומרה נמוך, ללא המשכיות או חזרתיות, ושניהם הסתיימו בהרף עין. המתלוננת לא נפגעה פיזית, ופוטנציאל הנזק אף הוא איננו גבוה. מכאן, החלטתי לקבוע מתחם בין עונש מאסר צופה פני עתיד לבין 8 חודשי מאסר.

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52600-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

גזירת העונש בתוך המתחם

6. המאשימה ביקשה אמנם למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, אך מבקשתה להוסיף לעונשו צו מבחן, ברי כי כוונתה הייתה לגזור את הדין בתחתית המתחם שהציעה, כך שיוכל לרצות עונשו בעבודות שירות. אני מסכים עם המאשימה כי ההליך השיקומי בו החל הנאשם בשירות המבחן עודנו מצוי בשלבים מוקדמים, וכי אין מקום לחרוג לקולה מהמתחם. בצד זאת, סבורני כי נתוניו החיוביים של הנאשם ושיתוף הפעולה שלו מצדיקים קביעת העונש בתחתית המתחם ממש, וראוי זו הפעם לקבל את המלצת שירות המבחן במלואה, ולהימנע מהטלת שירות לתועלת הציבור.

מגוון שיקולים עומדים לזכותו של הנאשם: בן 53 נעדר הרשעות קודמות; הודה במיוחס לו, הביע חרטה והצר על מעשיו; פנה להליך טיפולי (קצר מועד) ביוזמתו בסמוך לאחר ביצוע המעשים; שיתף פעולה עם קצינת המבחן וחרף קשייו המשיך בהליך שיקומי במסגרת שירות המבחן; ניתק את הקשר עם המתלוננת – השניים התגרשו והאחרונה לא העלתה טענות כלשהן כנגדו, וביקשה פוזיטיבית כי לא יבולע לו; מבקש להמשיך ולהשתתף בטיפול במסגרת צו מבחן – על השלכותיו והאפשרות לגזור את דינו מחדש ככל שלא יעמוד בו.

7. הערה בטרם טיוס: אודה, עמדתה העונשית של המאשימה בתיק זה נחזית כמחמירה באופן בלתי מידתי. אך לשם הדוגמא אפנה להליך אחר שהסתיים לפניי בהסכמה באותו היום בו נשמעו טיעוני הצדדים לעונש (ת"פ (נתניה) 54214-03-19 מדינת ישראל נ' NIZLIGABRA (8.6.21, טרם פורסם)), בתוצאה ראויה, מקלה באופן משמעותי מכפי זו המבוקשת בהליך דנן, וכפי שצריכה הייתה המאשימה לעתור גם כאן. דובר בנאשם שהורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה סתם – בן זוג, אשר סטר לבת זוגו בפניה וגרם לה לסימן אדום. הוגש בענינו תסקיר יחיד, ללא המלצה טיפולית, ובכל זאת מצאה המאשימה לעתור (בהסכמת הנאשם) לסיים את ההליך במאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת. עמדתה השונה של המאשימה בתיקים דומים איננה מוצדקת (אינני מתעלם כמובן מעבירת האיומים בה הורשע הנאשם בהליך כאן, אך עבירת התקיפה בהליך האחר חמורה יותר, וממילא נסיבותיו האישיות של הנאשם כאן, והתסקירים המפורטים והחיוביים שהוגשו בענינו, לבטח מאזנים את התמונה).

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52600-08-19 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

8. אני גוזר את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות כלשהי, לרבות איומים.
- ב. צו מבחן למשך שנה. הוסברה לנאשם משמעותו של צו המבחן ואפשרות הפקעתו והטלת עונש במקומו.
- ג. פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 1). הפיצויים ישולמו ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 10.8.21 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.
- ד. הנאשם ייתן התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות כלשהי, לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפניי עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.
המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"א, 22 יוני 2021, במעמד הצדדים.

גילא אבנון, שופט